

[Haugberg.]

ret skriftligt, og i betænkningens bilag 2 er denne skriftlige besvarelse gengivet.

Efter denne drøftelse og efter samrådet og samtalerne med den højtærede undervisningsminister er man fra alle sider enig i, at der i alle amter skal ansættes en konsulent for særundervisningen. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, når jeg siger, at hele udvalget betragter denne konsulents arbejde på den måde, at han i første række skal være rådgivende for alle myndigheder, parter, personer og institutioner, som har et eller andet spørgsmål angående særundervisningen. Man ønsker, at denne konsulent for særundervisning hele tiden skal følge udviklingen på dette specielle område, ikke blot her i landet, men også i andre lande, hvor man arbejder med dette spørgsmål, og man forventer, at når man henvender sig til denne konsulent, kan man få både teoretisk og praktisk vejledning til hjælp ved de enkelte spørgsmåls løsning. Det gælder særlig ved landsbyskolen, hvor der er tale om så få børn, at der ikke kan indrettes hele klasser. Nu ved jeg, at der flere steder arbejdes med dette spørgsmål, både her i landet og særlig i Sverige, hvor man på mange områder har prøvet en hel del i det praktiske liv. Det, som vi forventer fra denne konsulent i særundervisning, er altså, at han skulle kunne give vejledning i, hvorefter man i det praktiske skole- og undervisningsarbejde skal kunne komme disse børn til hjælp, som man hidtil har været uden mulighed for at hjælpe. Det vil man kunne efter drøftelserne og efter forslaget, og derfor er hele udvalget enig om at anbefale, at der i hvert amt bliver en konsulent for særundervisningen.

Der er fra min side i hvert fald og også fra anden side anledning til at takke den højtærede undervisningsminister, fordi han har fået denne særkonsulent betalt af staten, således at man på dette område er i overensstemmelse med, hvad der sker på mange andre lignende områder.

Man har også i udvalget drøftet amtskolekonsulenternes stilling, og som det vil fremgå af bilag 1, har udvalget fået fremskaffet en del materiale til belysning af det arbejde, som disse konsulenter udøver. Udvalget har selvfølgelig gennemgået dette materiale, og derefter har man fra alle sider

erkendt, at der er god brug for disse amtskolekonsulenter. Trods dette er man dog ikke enig om at gennemføre § 21, som den oprindelig var foreslået.

I hele udvalget har der ikke været nogen særlig begejstring for den kongelige udnævnelse, og når man har bibeholdt dette udtryk, og når man er gået ind derfor, er det, fordi udvalget sammen med den højtærede minister har stillet et forslag om en afskedigelsesbestemmelse for disse konsulents vedkommende. Man har valgt den bestemmelse, der gælder i præstelønningslovens § 77, og jeg vil gerne med den højtærede formands tilladelse undtagelsesvis have lov til at oplæse bestemmelsen; den er meget kort. Den lyder sådan:

„Dersom en amtskolekonsulent ikke på tilfredsstillende måde varetager de ham påhvilende hverv indenfor embedsområdet, kan der efter indstilling af skoledirektionen meddeles den pågældende afsked således, at der tillægges ham først ventepenge og derefter pension efter de herom gældende regler.

Sådan afskedigelse afskærer ikke den pågældende fra påny at søge embede andetsteds.“

Efter at man har fået denne bestemmelse indføjet som nyt stykke i § 21, er hele udvalget altså enig om at gå ind for, at amtskolekonsulenterne bevarer den kongelige udnævnelse. Når man gør det, ligger der deri i hvert fald en formel befæstelse af stillingen. Udvalget mener også, at amtskolekonsulenterne er rimeligt lønmæssigt placeret. Men når det er sagt, er der også i hele udvalget enighed om, at man forventer, at disse konsulenter så i fremtiden vil vie alle deres evner og kræfter i denne stillings tjeneste. Der kan ikke være tvivl om, at disse konsulenter vil kunne øve en god virkning i retning af at få fremmet hele den mangeartede ungdomsundervisning, der kan gennemføres rundt omkring i amterne efter de gældende love og bestemmelser, og udvalget venter, at noget sådant fremtidig vil ske, at amtskolekonsulenterne på dette område vil sætte ind til gavn for ungdommen.

Jeg vil også gerne sige lidt om forslaget § 42, lærernes afskedigelsesparagraf. Den blev jo under første behandling drøftet, og jeg sagde dengang min personlige mening